

Sygn. akt II K 14/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 listopada 2015r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Polikowska

Protokolant: Joanna Szmel

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 07.05.2014 r., 10.06.2014 r., 05.09.2014 r., 19.09.2014 r., 22.10.2014 r., 14.11.2014 r., 17.12.2014 r., 21.01.2015 r., 28.04.2015 r., 26.05.2015 r., 25.09.2015 r., 28.10.2015 r.

s p r a w y : **J. M. (1)**

syna J. i S. z domu Ż.

ur. (...) w miejscowości N.

oskarżonego o to, że:

1. w okresie od września 2010r. do sierpnia 2012r. w B. woj. (...) poprzez złośliwe trzaskanie drzwiami, odkręcanie klamek z okien, otwieranie drzwi w okresie silnych mrozów, uniemożliwienie korzystania ze wspólnego podwórza i dostępu do komórek lokatorskich poprzez postawienie tam przyczepy, bezpodstawne wzywanie na interwencję straży pożarnej, policji, długotrwałe spuszczenia wody ze wspólnej studni, rozbicie studzienki kanalizacyjnej, robienie zdjęć, uporczywie nękał i wzbudził w lokatorach budynku B. nr 84 poczucie zagrożenia oraz naruszył ich prywatność, czym działał na szkodę J. i M. K., T. i M. B., E., S. i V. P. oraz C. G.,

to jest o czyn z art. 190 a § 1 k.k.

2. w dniu 04 czerwca 2012r. w B. woj. (...) uderzając S. P. metalowymi nożycami spowodował u niego stłuczenia ręki lewej z następowym powikłaniem w postaci pourazowego zapalenia stawu międzypaliczkowego bliższego palca V - tej ręki, przy czym obrażenia te naruszyły czynności narządów ciała oraz spowodowały rozstrój zdrowia na czas przekraczający dni siedem,

to jest o czyn z art. 157 § 1 k.k.

3. w dniu 01 sierpnia 2012r. w B. woj. (...) groził popełnienia przestępstwa pobicia i uszkodzeniem ciała V. P., przy czym groźby te wzbudziły w zagrożonej uzasadnioną obawę, że będą spełnione, czym działał na szkodę V. P.,

to jest o czyn z art. 190 § 1 k.k.

I. ustala, że oskarżony **J. M. (1)** dopuścił się tego, że:

- w okresie od czerwca 2011 r. do 31 lipca 2012 r. w B. woj. (...), w celu dokuczenia mieszkańcom budynku nr (...) złośliwie ich niepokoił ustawiając na części wspólnej nieruchomości przyczepę od ciągnika rolniczego w taki sposób, iż uniemożliwiał im dowóz opału do komórek gospodarczych oraz piwnic tj. wykroczenia z art. 107 k.w.,

- dnia 19 kwietnia 2012 r. w B. woj. (...) w celu dokuczenia mieszkańcom budynku nr (...) złośliwie ich niepokoił w ten sposób, że spuszczał wodę pitną z instalacji pompowanej za pomocą hydroforu znajdującego się w budynku nr (...) pozbawiając mieszkańców wody tj. wykroczenia z art. 107 k.w.,

- w dniu 28 kwietnia 2012 r. w B. woj. (...) wezwał na interwencję w sprawie zastawienia samochodem przez M. B. okna mieszkania nr (...) znajdującego się w budynku nr (...) oraz rozpalenia przez mieszkańców budynku grilla, czym wywołał niepotrzebną czynności Policji w postaci podjęcia interwencji tj. wykroczenia z art. 66 § 1 k.w.,

- w dniu 29 kwietnia 2012 r. w B. woj. (...) wezwał na interwencję w sprawie wyłączenia hydroforu znajdującego się w części wspólnej budynku nr (...) i braku wody w pionie Policję, czym wywołał niepotrzebną czynność Policji w postaci podjęcia interwencji tj. wykroczenia z art. 66 § 1 k.w.,

- w czerwcu 2012 r. w B. woj. (...) w celu dokuczenia mieszkańcom budynku nr (...), złośliwie ich niepokoił w ten sposób, że uszkodził rurę kanalizacyjną wychodzącą z jego mieszkania, czym spowodował zalanie fekaliami piwnic budynku nr (...), tj. wykroczenia z art.107 k.w.

- w nieustalonym dniu pomiędzy wrześniem 2011r., ale przed dniem 03 sierpnia 2012 r. w B. woj. (...) w celu dokuczenia mieszkańcom budynku nr (...) złośliwie ich niepokoił robiąc mieszkańcom budynku nr (...) zdjęcia, tj. wykroczenia z art. 107 k.w.

ustalając, iż nastąpiło przedawnienie karalności opisanych wykroczeń i na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.o.w. postępowanie umarza;

II. ustala, że oskarżony **J. M. (1)** dopuścił się tego, że w dniu 01 maja 2012 r. w B. woj. (...) uderzając siekierą dokonał uszkodzenia rury kanalizacyjnej i studzienki o wartości 200 zł, czym działał na szkodę mieszkańców budynku nr (...), tj. wykroczenia z art. 124 § 1 k.w. ustalając, iż brak jest żądania ścigania pochodzącego od osoby uprawnionej i na podstawie art. 5 § 1 pkt 9 k.p.o.w. postępowanie umarza;

III. uniewinnia oskarżonego **J. M. (1)** od popełnienia zarzucanych mu czynów polegających tym, że:

- w dniu 27 października 2011 r. w B. woj. (...) wezwał na interwencję Straż Pożarną, czym wywołał niepotrzebną czynność Straży Pożarnej w postaci podjęcia interwencji tj. czynu z art. 66 § 1 k.w.,

- w dniu 09 maja 2012 r. w B. woj. (...) bezpodstawnie wezwał na interwencję Straż Pożarną, czym wywołał niepotrzebną czynność Straży Pożarnej w postaci podjęcia interwencji tj. czynu z art. 66 § 1 k.w.;

IV. uznaje oskarżonego **J. M. (1)** winnym tego, że w dniu 04 czerwca 2012 r. w B. woj. (...) uderzając S. P. metalowymi nożycami w lewą rękę spowodował u w/w powstanie obrażeń ciała w postaci stłuczenia ręki lewej z następowym powikłaniem w postaci pourazowego zapalenia stawu międzypaliczkowego bliższego palca V tej ręki, które naruszyły czynności narządu ciała pokrzywdzonego S. P. na okres powyżej 7 dni, tj. występku z art. 157 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 157 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 37a k.k. wymierza mu karę 10 /dziesięciu/ miesięcy ograniczenia wolności wraz z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 /trzydziestu/ godzin w stosunku miesięcznym;

V. uznaje oskarżonego **J. M. (1)** winnym tego, że w dniu 31 lipca 2012 r. w B. woj. (...) groził V. P. pobiciem przy czym groźby te wywołały u w/w uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione, tj. występku z art. 190 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 190 § 1 k.k. wymierza mu karę 4 /czterech/ miesięcy ograniczenia wolności wraz z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 /trzydziestu/ godzin w stosunku miesięcznym;

VI. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy orzeczone wobec oskarżonego **J. M. (1)** kary ograniczenia wolności i wymierza mu karę łączną 11 /jedenastu/ miesięcy ograniczenia wolności wraz z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 /trzydziestu/ godzin w stosunku miesięcznym;

VII. na podstawie art. 34 § 3 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 2 k.k., zobowiązuje oskarżonego **J. M. (1)** do przeproszenia na piśmie pokrzywdzonych S. P. i V. P.;

VIII. na podstawie art. 118 § 2 k.p.o.w. kosztami postępowania w zakresie w jakim postępowanie zostało umorzone oraz oskarżony **J. M. (1)** został uniewinniony od popełnienia zarzucanych mu czynów obciąża Skarb Państwa;

IX. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego **J. M. (1)** od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 14/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony J. M. (1) zamieszkuje w B. nr 84. W tym samym budynku zamieszkuje S. P., E. P., J. K., M. K., T. B. i M. B.. Do 2011 r. w budynku tym zamieszkiwała także córka S. i E. V. P. oraz C. G.. Pomiędzy oskarżonym a wskazanymi osobami istnieje konflikt na tle wspólnego zamieszkiwania.

Dowód:

- zeznania świadka S. P. k. 8-11, 66-67, 80, 429-431, 768-769,
- zeznania świadka E. P. k. 50-51,70-71, 431-432,
- zeznania świadka J. K. k. 29-10, k. 75, 79, 360,
- zeznania świadka M. K. k. 32-33, 74, 357-360,
- zeznania świadka T. B. k. 54, 342,
- zeznania świadka M. B. k. 55, 432-433
- zeznania świadka C. G. k. 85-87, 448-449,
- zeznania świadka V. P. k. 38-39, 361-362,
- zeznania świadka I. K. k. 72-73, 449-45,
- zeznania świadka L. K. (1) k. 58, 446-447,
- zeznania świadka T. A. k. 78, 449,
- wyjaśnienia oskarżonego J. M. (1) k. 95-96, 125-127, 156, 190, 300-302.

Oskarżony J. M. (1) w okresie od czerwca 2011 r. do 31 lipca 2012 r. w celu dokuczenia mieszkańcom budynku nr (...) złośliwie ich niepokoił ustawiając na części wspólnej nieruchomości przyczepę od ciągnika rolniczego w taki sposób, iż uniemożliwiał im dowóz opału do komórek gospodarczych oraz piwnic.

Dowód:

- zeznania świadka S. P. k. 8-11, 66-67, 80, 429-431,
- zeznania świadka J. K. k. 29-10, k. 75, 79, 360-
- zeznania świadka M. K. k. 32-33, 74, 357-360,
- zeznania świadka E. P. k. 50-51,70-71, 431-432,

- zeznania świadka T. B. k. 54, 342,

- zeznania świadka M. B. k. 55, 432-433.

Oskarżony J. M. (1) dnia 19 kwietnia 2012 r. w celu dokuczenia mieszkańcom budynku nr (...) złośliwie ich niepokoił w ten sposób, że spuszczał wodę pitną z instalacji pompowanej za pomocą hydroforu znajdującego się w budynku nr (...) pozbawiając mieszkańców wody.

Dowód:

- zeznania świadka S. P. k. 8-11, 66-67, 80, 429-431,

- zeznania świadka J. K. k. 29-10, k. 75, 79, 360,

- zeznania świadka M. K. k. 32-33, 74, 357-360,

- zeznania świadka E. P. k. 50-51,70-71, 431-432,

- zeznania świadka T. B. k. 54, 342,

- zeznania świadka M. B. k. 55, 432-433.

- zeznania świadka I. K. k. 72-73, 449-45.

Oskarżony J. M. (1) w dniu 28 kwietnia 2012 r. w B. wezwał na interwencję w sprawie zastawienia samochodem przez M. B. okna mieszkania nr (...) znajdującego się w budynku nr (...) oraz rozpalenia przez mieszkańców budynku grilla, czym wywołał niepotrzebną czynność Policji w postaci podjęcia interwencji.

Dowód:

- zeznania świadka M. B. k. 55, 432-433,

- zeznania świadka T. B. k. 54, 342,

- zeznania świadka E. P. k. 50-51,70-71, 431-432,

- zeznania świadka J. K. k. 29-10, k. 75, 79, 360,

- notatka urzędowa k. 391,

Oskarżony J. M. (1) w dniu 29 kwietnia 2012 r. wezwał na interwencję w sprawie wyłączenia hydroforu znajdującego się w części wspólnej budynku nr (...) i braku wody w pionie Policję, czym wywołał niepotrzebną czynność Policji w postaci podjęcia interwencji.

Dowód:

- zeznania świadka S. P. k. 8-11, 66-67, 80, 429-431,

- zeznania świadka J. K. k. 29-10, k. 75, 79, 360,

- zeznania świadka M. K. k. 32-33, 74, 357-360,

- zeznania świadka E. P. k. 50-51,70-71, 431-432,

- zeznania świadka T. B. k. 54, 342,

- zeznania świadka M. B. k. 55, 432-433,

- notatka urzędowa k. 394,

Oskarżony J. M. (1) w czerwcu 2012 r. w celu dokuczenia mieszkańcom budynku nr (...), złośliwie ich niepokoił w ten sposób, że uszkodził rurę kanalizacyjną wychodzącą z jego mieszkania, czym spowodował zalanie fekaliami piwnic budynku nr (...).

Dowód:

- zeznania świadka S. P. k. 8-11, 66-67, 80, 429-431,

- zeznania świadka J. K. k. 29-10, k. 75, 79, 360,

- zeznania świadka M. K. k. 32-33, 74, 357-360,

- zeznania świadka E. P. k. 50-51,70-71, 431-432,

- zeznania świadka M. B. k. 55, 432-433,

- zeznania świadka V. P. k. 38-39, 361-362.

Oskarżony J. M. (1) w nieustalonym dniu pomiędzy wrześniem 2011r., ale przed dniem 03 sierpnia 2012 r. w celu dokuczenia mieszkańcom budynku nr (...) złośliwie ich niepokoił robiąc mieszkańcom budynku nr (...) zdjęcia.

Dowód:

- zeznania świadka S. P. k. 8-11, 66-67, 80, 429-431,

- zeznania świadka J. K. k. 29-10, k. 75, 79, 360,

- zeznania świadka E. P. k. 50-51,70-71, 431-432,

- zeznania świadka M. B. k. 55, 432-433,

- zeznania świadka V. P. k. 38-39, 361-362.

Oskarżony J. M. (1) w dniu 01 maja 2012 r. w B. woj. (...) uderzając siekierą dokonał uszkodzenia rury kanalizacyjnej i studzienki o wartości 200 zł, czym działał na szkodę mieszkańców budynku nr (...).

Dowód:

- zeznania świadka S. P. k. 8-11, 66-67, 80, 429-431,

- zeznania świadka J. K. k. 29-10, k. 75, 79, 360,

- zeznania świadka T. B. k. 54, 342,

- zeznania świadka M. B. k. 55, 432-433.

Oskarżony J. M. (1) w dniu 04 czerwca 2012 r. uderzył S. P. metalowymi nożycami w lewą rękę, czym spowodował u w/w powstanie obrażeń ciała w postaci stłuczenia ręki lewej z następowym powikłaniem w postaci pourazowego zapalenia stawu międzypaliczkowego bliższego palca V tej ręki, które naruszyły czynności narządu ciała pokrzywdzonego S. P. na okres powyżej 7 dni.

Dowód:

- zeznania świadka S. P. k. 8-11, 429-431, 768-769,
- zeznania świadka V. P. k. 361-362,
- zeznania świadka E. P. k. 431-432
- zeznania świadka T. B. k. 432
- zeznania świadka M. B. k. 432-433
- karta informacyjna k. 12
- dokumentacja lekarska k. 13,
- opinia sądowo- lekarska biegłego L. K. (2) k. 44,
- uzupełniająca opinia sądowo lekarska biegłego L. K. (2) k. 767-768.

Oskarżony J. M. (1) w dniu 31 lipca 2012 r. w B. woj. (...) groził V. P. pobiciem, przy czym groźby te wywołały u w/ w uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione.

Dowód:

- zeznania świadka V. P. k. 38-39, 361-362,
- zeznania świadka J. R. k. 43, 447-448,
- zeznania świadka S. P. k. 429-431,
- zeznania świadka T. B. k. 432,
- zeznania świadka M. B. k. 432-433.

Oskarżony J. M. (1) nie przejawia objawów choroby psychicznej. Jego sprawność intelektualna jest prawidłowa, nie jest on upośledzony umysłowo ani otępiały. Nie stwierdzono u niego klinicznych objawów wskazujących na organiczne uszkodzenie (...). Przejawia patologię osobowości o charakterze osobowości paranoicznej, co nie ogranicza w znacznym stopniu ani nie znosi jego poczytalności w stosunku do zarzucanych mu czynów. W czasie popełnienia zarzucanych mu czynów oskarżony miał zachowaną zdolność rozpoznania ich znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem (nie zachodzą przesłanki z art. 31 § 1 i 2 k.k.).

Dowód:

- opinia sądowo – psychiatryczna biegłych z (...) Ośrodka (...) w G. k. 697-713.

Oskarżony J. M. (1) ma 67 lat, jest emerytem, uzyskuje świadczenie w wysokości 415 złotych, pozostaje w związku małżeńskim, nie posiada wartościowego majątku.

Dowód:

- dane osobo-poznawcze oskarżonego J. M. (1) k. 96-97, 300,
- wywiad środowiskowy k. 647-650,

Oskarżony J. M. (1) nie był karany sądownie za przestępstwa.

Dowód:

- dane o karalności oskarżonego J. M. (1) k. 725.

Oskarżony J. M. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. W złożonych wyjaśnieniach wskazał na konflikt sąsiedzki trwający pomiędzy nim a mieszkańcami budynku nr (...) w B.. Stwierdził, iż rządzą P. i pani K.. Przyznał, iż wzywał na interwencje Straż Pożarną oraz Policję ze względu na zadymienie spowodowane z pieca centralnego ogrzewania S. P. znajdującego się w piwnicy. Przyznał także, iż robił zdjęcia mieszkańcom budynku bez ich zgody. Zaprzeczył natomiast, aby spowodował obrażenia ciała S. P. w dniu 01 czerwca 2012 r., aby groził V. P., aby złośliwie i celowo trząsał drzwiami, odkręcał klamki od okien, otwierał bez powodu drzwi w czasie silnych mrozów, uniemożliwiał mieszkańcom korzystanie ze wspólnego podwórka oraz dostępu do komórek poprzez postawienie przyczepy, długotrwanie spuszczał ze wspólnej studni wodę, rozbił studzienkę kanalizacyjną oraz celowo zalał fekaliami pomieszczenie z hydroforem i wspólny korytarz.

Nie ulega wątpliwości Sądu, iż pomiędzy oskarżonym a mieszkańcami budynku nr (...) w B. w okresie objętym zarzutami panował konflikt sąsiedzki na te wspólne zamieszkiwania. Okoliczność ta wynika z wyjaśnień oskarżonego J. M. (1), z zeznań świadków S. P., E. P., J. K., M. K., T. B., M. B. – mieszkańców tego budynku, ale także z zeznań świadków, osób nie zamieszkujących w tym budynku C. G., V. P., I. K., L. K. (1), T. A. oraz z dokumentów w postaci notatek urzędowych z interwencji Policji nadesłanych przez Komisariat II Policji w J. (k. 384-394), prawomocnych wyroków skazujących wydanych wobec oskarżonego przez Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze w sprawach o wykroczenia - sygn. akt II W 2121/12, który dotyczy czynów z dnia 16 czerwca 2012 r. i 11 października 2012 r., sygn. akt II W 1004/11, który dotyczy czynów z dnia 01 czerwca 2011 r. z okresu kwietnia 2011 r. do 17 czerwca 2011 r., sygn. akt II W 2569/10, który dotyczy czynów z dnia 14 września 2010 r. oraz 25 września 2010 r. Przez pryzmat tego konfliktu Sąd oceniał zarówno wyjaśnienia złożone przez oskarżonego J. M. (1) jak też i zeznania świadków S. P., E. P., J. K., M. K., T. B., M. B. – mieszkańców budynku nr (...) oraz świadków V. P. i C. G., które w okresie objętym zarzutem nie mieszkały w B. nr 84, jednakże jak wynika z ich zeznań wyprowadziły się z budynku z uwagi na zachowanie oskarżonego. Szczególnie V. P., która jak wskazała, często odwiedzała rodziców, była zaangażowana w konflikt mieszkańców budynku z oskarżonym. Z powodu jej działania podczas wizji w terenie prowadzonej przez Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego J. R. w dniu 31 lipca 2012 r., dotyczącej stanu technicznego i instalacji kanalizacyjnej budynku mieszkalnego w (...), obecny był dziennikarz lokalnej gazety (...), który następnie napisał artykuł prasowy dotyczący przebiegu tejże wizji. Wiarygodność wyjaśnień oskarżonego i zeznań wskazanych świadków Sąd weryfikował poprzez wszelkie dostępne dowody.

Sąd odmówił wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim nie przyznawał się on do zachowań opisanych w stawianych mu w niniejszej sprawie zarzutach. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie, zdaniem Sądu, stanowią jedynie linię obrony oskarżonego zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane mu czyny. Stoją one bowiem w sprzeczności ze wzajemnie ze sobą korespondującymi dowodami z zeznań wiarygodnych świadków S. P., E. P., J. K., M. K., T. B. i M. B., z których jednoznacznie wynika, iż oskarżony J. M. (1) w okresie od czerwca 2011 r. do 31 lipca 2012 r. ustawił na części wspólnej nieruchomości przyczepę od ciągnika rolniczego w taki sposób, iż uniemożliwiał mieszkańcom budynku dowóz opału do komórek gospodarczych oraz piwnic. Przyczepa ta została przedstawiona przez oskarżonego dopiero podczas wizji lokalnej z udziałem Inspektora Nadzoru Budowlanego J. R. w dniu 31 lipca 2012 r. Nadto z zeznań wskazanych świadków wynika, iż oskarżony dnia 19 kwietnia 2012 r. spuszczał wodę pitną z instalacji, pompowaną za pomocą hydroforu znajdującego się w budynku nr (...), pozbawiając mieszkańców wody. Świadkiem takiego postępowania oskarżonego była I. K. – sołtys wsi B.. Z jej zeznań wynika, iż w tym dniu była ona na posesji nr (...) w B. na prośbę Wójta Gminy. Wszyscy mieszkańcy mieli pozakręcane w mieszkaniach krany, oprócz oskarżonego. Gdy weszła do mieszkania J. M. (1), wlewał on wodę do wanny, bo twierdził że później nie będzie wody. Nadto w kuchni miał on odkręconą wodę, która leciała do zlewu. Dopiero w jej obecności oskarżony zakręcił wodę. Z zeznań wskazanych powyżej świadków wynika także, iż J. M. (1) w czerwcu 2012 r. uszkodził rurę kanalizacyjną wychodzącą z jego mieszkania, czym spowodował zalanie fekaliami piwnic budynku, robił mieszkańcom budynku nr (...) zdjęcia, w dniu 01 maja 2012 r. dokonał uszkodzenia rury kanalizacyjnej i studzienki o wartości, jak wskazał S. P., 200 zł. Z okoliczności tychże zachowań oskarżonego przedstawionych przez mieszkańców wynika, iż J. M. (1) w ten sposób złośliwie niepokoił mieszkańców budynku, w

którym zamieszkiwał. Nie miał on bowiem żadnego racjonalnego powodu, aby w taki sposób zachowywać się wobec sąsiadów. Z zeznań świadków S. P., E. P., J. K., M. K., T. B. i M. B. wynika także, iż oskarżony J. M. wzywał Policję na bezpodstawne interwencje. Z przedłożonych przez Komisariat II Policji w J. dokumentów dotyczących interwencji Policji podejmowanych na posesji nr (...) w B. wynika, iż oskarżony wezwał Policję na interwencję w dniu 28 kwietnia 2012 r. w sprawie zastawienia samochodem przez M. B. okna mieszkania nr (...) znajdującego się w budynku nr (...) oraz rozpalenia przez mieszkańców budynku grilla oraz w dniu 29 kwietnia 2012 r. w sprawie wyłączenia hydroforu znajdującego się w części wspólnej budynku nr (...) i braku wody w pionie. Ze sporządzonej przez funkcjonariuszkę Policji E. Ż. notatki urzędowej z interwencji podjętej w dniu 28 kwietnia 2012 r. (k. 391) wynika, iż podczas interwencji nie zostało potwierdzone zgłoszenie oskarżonego oraz iż po przeprowadzonej interwencji oskarżony został poinformowany, że zostanie sporządzona dokumentacja pod kątem bezpodstawnego wezwania Policji. Ze sporządzonej przez funkcjonariusza Policji D. B. notatki urzędowej z dnia 29 kwietnia 2012 r. (k. 394) również wynika, iż Policja przez oskarżonego została wezwana bezpodstawnie. Hydrofor dostarczający wodę do mieszkań w budynku był w tym dniu wyłączony na podstawie uchwały wspólnoty mieszkaniowej podpisanej przez mieszkańców budynku w związku z irracjonalnym użytkowaniem wody przez oskarżonego, który spuszczał ją do przydomowego szamba. Świadek V. P. od 2011 r. nie zamieszkiwała w budynku nr (...) w B.. Była jednakże zorientowana w stosunkach panujących pomiędzy oskarżonym a mieszkańcami tego budynku, bowiem często przyjeżdżała do swoich rodziców. Jak zeznała oskarżony fotografował ją podczas jej wizyt. Posiadała ona także wiedzę, iż J. M. (1) w dniu 26 czerwca 2012 r. uszkodził rurę kanalizacyjną wychodzącą z jego mieszkania i doprowadził do zalania fekaliami pomieszczeń piwnicznych, m.in. miejsca gdzie znajdował się hydrofor oraz iż w dniu 01 sierpnia 2012 r. doprowadził do spalenia silnika hydroforu. W przedmiotowej sprawie został przesłuchany w charakterze świadka także T. A. zamieszkujący w B. nr 85/2. W złożonych zeznaniach w zakresie zachowania oskarżonego wskazał on na konflikt panujący pomiędzy J. M. (1) i pozostałymi mieszkańcami budynku nr (...). Podał także, iż wiosną 2012 r. widział on, jak do szamba płynęła czysta woda. S. P. poinformował go, iż wszyscy mieszkańcy mają pozakręcane krany, tylko w mieszkaniu oskarżonego słychać ciekącą wodę. Wskazany świadek nie potrafił jednakże podać daty, kiedy miało miejsce zdarzenie opisane, które opisał w złożonych zeznaniach. Do zeznań świadka I. M. – żony oskarżonego, Sąd podszedł z ostrożnością z racji stosunku bliskości w jakim świadek pozostaje z oskarżonym. I. M., jak wskazała, nie posiadała żadnej wiedzy dotyczącej stawianych oskarżonemu zarzutów dotyczących spowodowania obrażeń ciała S. P. i kierowania gróźb karalnych wobec V. P.. W zakresie zachowania oskarżonego względem sąsiadów zamieszkujących w budynku nr (...), Sąd ocenił zeznania I. M. jako zmierzające do uwiarygodnienia linii obrony oskarżonego. Były one bowiem zbieżne z wyjaśnieniami złożonymi przez J. M. (1) w tym zakresie. Stały natomiast w sprzeczności z uznanymi przez Sąd za wiarygodne zeznaniami świadków S. P., E. P., J. K., M. K., T. B. i M. B..

W przedmiotowej sprawie oskarżyciel zarzucił oskarżonemu także zachowania polegające na bezzasadnym wzywaniu na interwencje Straży Pożarnej. Z zeznań świadków S. P., E. P., J. K., M. K., T. B. i M. B. wynika, iż w zamieszkiwanym przez nich budynku miały miejsce interwencje Straży Pożarnej, które uznawali oni subiektywnie za bezzasadne. Traktowali je jako przejaw niepokojenia ich przez oskarżonego. Sąd uzyskał z K. Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej w J. dokumenty dotyczące podjętych przez Straż Pożarną, ze zgłoszeń oskarżonego, interwencji. Z dokumentów tych wynika, iż interwencje Straży Pożarnej w (...) miały miejsce w dniu 27 października 2011 r. i 09 maja 2012 r. (k. 412, k. 410-411). Wobec treści tychże dokumentów brak jest podstaw do przyjęcia, iż podjęte we wskazanych dniach interwencje były nieuzasadnione. Oskarżony miał bowiem obiektywnie podstawy do domagania się tychże interwencji. Z informacji ze zdarzenia z dnia 27 października 2011 r. wynika bowiem, iż oskarżony podejrzewał występowanie tlenku węgla w mieszkaniu, gdzie zamieszkiwał oraz na korytarzu. Wykonany przez strażaków pomiar w piwnicy i na korytarzu, nie wykazał obecności tlenku węgla - wynik dokonanego pomiaru E. M. wyniósł oppm. Pomiar zaś wykonany w mieszkaniu oskarżonego wykazał obecność CO w stężeniu 9ppm. Wprawdzie stężenie CO w chwili pomiaru nie stanowiło zagrożenia, ale polecono przewietrzyć mieszkanie. W oparciu o tę informację nie można przyjąć, iż Straż Pożarna została wezwana bezzasadnie. Stwierdzono bowiem w mieszkaniu zajmowanym przez oskarżonego obecność tlenku węgla. Z informacji ze zdarzenia z dnia 09 maja 2012 r. wynika natomiast, iż po przybyciu Straży Pożarnej nie stwierdzono obecności tlenku węgla. Oskarżony także tego dnia mógł mieć powody do niepokoju, na co wskazuje zachowanie E. P. przed pt zjazdem Straży Pożarnej. Z ustaleń poczynionych przez Straż Pożarną wynika bowiem, iż przed przybyciem strażaków E. P. wygasiała piec co oraz przewietrzyła piwnicę poprzez otwarcie okien. W

chwili dokonywania oględzin przez (...) pomieszczenie piwnicy należącej do mieszkania E. P. było jeszcze w niewielkim stopniu zadymione. Za przypuszczalną przyczynę tego zdarzenia uznano niedrożność przewodów kominowych.

Oskarżony J. M. (2) w niniejszej sprawie stanął także po zarzucie spowodowania u pokrzywdzonego S. P. w dniu 04 czerwca 2012 r. obrażenia ciała w postaci urazu palca lewej ręki. Z zeznań S. P. wynika, iż w tym dniu zauważył on, że J. M. (1) przecina kłódkę od szafki licznika energii elektrycznej, zainterweniował, aby oskarżony tego nie robił i został zaatakowany przez oskarżonego metalowymi nożycami do przecinania kabli – oskarżony uderzył go tymi nożycami w lewą dłoń. Brak było bezpośrednich świadków tego zdarzenia bowiem na korytarzu budynku w tym czasie przebywał tylko oskarżony i pokrzywdzony S. P.. Świadek M. B., jak zeznał, nie widział momentu uderzenia S. P.. Usłyszał na korytarzu krzyki i gdy zbiegł z piętra na parter, zobaczył pokrzywdzonego stojącego w wejściu do swojego mieszkania i oskarżonego, który wbiegał do swojego mieszkania z narzędziem przypominającym nożyce. Pokrzywdzony S. P. miał zaczerwienioną rękę. Zaczerwienioną rękę pokrzywdzonego widziała po zejściu z oskarżonym także T. B., która przyszła do mieszkania S. P.. Pokrzywdzony poinformował ją wtedy, iż oskarżony uderzył go nożycami. Wiedzę o okolicznościach spowodowania przez oskarżonego u pokrzywdzonego urazu ręki posiadały także E. P. i V. P.. Ich zeznania w tym zakresie były zbieżne z zeznaniami S. P., który zrelacjonował im przebieg tego zajścia z oskarżonym. Nie jest okolicznością nadzwyczajną, że pokrzywdzony poinformował żonę i córkę o okolicznościach w jakich doznał urazu tym bardziej, iż w związku z tym urazem korzystał z pomocy lekarskiej – dnia 05 czerwca 2012 r. zgłosił się do lekarza chirurga M. Ś. w Przychodni (...) w J., a następnie dnia 12 sierpnia 2012 r. zgłosił się do (...). Sąd uzyskał dowód z opinii sądowo – lekarskiej biegłego L. K. (2) na okoliczność obrażeń ciała pokrzywdzonego. Z opinii tej wynika, iż pokrzywdzony S. P. w wyniku zachowania oskarżonego doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia ręki lewej z następowym powikłaniem w postaci pourazowego zapalenia stawu międzypaliczkowego bliższego palca V tej ręki, które naruszyły czynności narządu ciała pokrzywdzonego S. P. na okres powyżej 7 dni. Sąd opinię biegłego L. K. (2) wraz z opinią uzupełniającą złożoną na rozprawie, uznał za w pełni wiarygodny dowód, co w konsekwencji prowadziło do tego, że Sąd miał na uwadze treść tejże opinii dokonując rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy. Biegły L. K. (2) posiada, w ocenie Sądu, wiadomości specjalne, konieczne dla stwierdzenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Wydając opinię oraz opinię uzupełniającą dysponował biegły niezbędną wiedzą i danymi o samym zdarzeniu oraz dokumentacją medyczną związaną z leczeniem pokrzywdzonego. Dysponował także niezbędnym i dużym doświadczeniem. Pomiędzy opinią wydaną przez biegłego L. K. (2) a pozostałymi wiarygodnymi dowodami w sprawie nie zachodziła sprzeczność.

Z zeznań świadka V. P. wynika, iż podczas wizji w terenie prowadzonej przez Inspektora Nadzoru Budowlanego J. R. na posesji nr (...) w B. oskarżony groził jej pobiciem. Zeznania V. P. w tym zakresie znajdują odzwierciedlenie w zeznaniach świadków J. R., S. P., E. P. oraz T. B.. Z zeznań wskazanych świadków wynika bowiem, iż J. M. (1) skierował wobec pokrzywdzonej V. P. groźby pobicia. V. P. wprost wskazała, iż boi się ona, że oskarżony spełni swoje groźby. Z zeznań świadka M. B. wynika, iż V. P. po wizji mówiła mu, że bała się oskarżonego, że ją uderzy. Niewątpliwie pokrzywdzona V. P. miała podstawy by bać się oskarżonego już w chwili, gdy kierował on wobec niej groźby pobicia. Z zeznań świadka J. R. wynika, iż podczas wizji oskarżony był wulgarny, agresywny, wykrzykiwał do pokrzywdzonej słowa gróźb. Świadek T. B. zauważyła, iż po wypowiedzianych przez oskarżonego groźbach pokrzywdzona była zdenerwowana, wystraszona, bała się go. Świadek dodała, iż wszyscy boją się oskarżonego. Rodzina P. pozostaje w konflikcie z oskarżonym. Jak wynika z zeznań świadka E. P. w przeszłości ona i jej mąż S. P. zostali pobici przez J. M. (1). Oskarżony w dniu 04 czerwca 2012 r. dopuścił się także uszkodzenia ciała ojca pokrzywdzonej S. P.. Groźby wypowiedziane przez oskarżonego w kontekście całokształtu zachowania oskarżonego względem sąsiadów, w tym także pokrzywdzonej V. P. i jej rodziców wskazują, iż obiektywnie miała ona podstawy by obawiać się realizacji wypowiedzianych przez oskarżonego w tym dniu gróźb. Z zeznań obecnego podczas wizji w terenie dziennikarza (...) wynika, iż oskarżony wypowiadał pod adresem V. P. niemiłe słowa. Nie pamiętał on, aby jej groził. Treść zeznań świadka L. K. (1) nie podważa wiarygodności zeznań pokrzywdzonej V. P. oraz pozostałych świadków w zakresie kierowanych wobec pokrzywdzonej gróźb przez oskarżonego w dniu 31 lipca 2012 r. Poza pokrzywdzoną oraz świadkami E. P., S. P. i T. B., którzy są z oskarżonym w konflikcie, groźby te słyszał także świadek J. R., który jest osobą obcą zarówno dla oskarżonego jak i pozostałych mieszkańców budynku nr (...) w B., niezaangażowaną w

konflikt sąsiedzki. Na posesji nr (...) znalazł się on w związku z czynnościami służbowymi. Nie miał wskazany świadek jakichkolwiek powodów, aby niniejszej sprawie pomawiać oskarżonego.

Jako nie mające znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy Sąd ocenił zeznania świadków M. D. i T. K.. Wskazane osoby nie miały bowiem jakiegokolwiek wiedzy w zakresie stawianych oskarżonemu zarzutów.

Walor wiarygodności Sąd przydał pozostałym dowodom z dokumentów zgromadzonym w niniejszej sprawie. Nie znalazł Sąd jakichkolwiek obiektywnych okoliczności aby odmówić im wiarygodności.

Sąd zmienił kwalifikację prawną zarzucanego oskarżonemu aktem oskarżenia czynu z art. 190a § 1 k.k. przyjmując, iż zachowaniem swoim oskarżony J. M. (2) zrealizował znamiona wykroczeń:

- z art. 107 k.w. bowiem w okresie od czerwca 2011 r. do 31 lipca 2012 r. w B. w celu dokuczenia mieszkańcom budynku nr (...) złośliwie ich niepokoił ustawiając na części wspólnej nieruchomości przyczepę od ciągnika rolniczego w taki sposób, iż uniemożliwiał im dowóz opału do komórek gospodarczych oraz piwnic,

- z art. 107 k.w. bowiem dnia 19 kwietnia 2012 r. w B. woj. (...) w celu dokuczenia mieszkańcom budynku nr (...) złośliwie ich niepokoił w ten sposób, że spuszczał wodę pitną z instalacji pompowanej za pomocą hydroforu znajdującego się w budynku nr (...) pozbawiając mieszkańców wody,

- z art. 66 § 1 k.w. bowiem w dniu 28 kwietnia 2012 r. w B. woj. (...) wezwał na interwencję w sprawie zastawienia samochodem przez M. B. okna mieszkania nr (...) znajdującego się w budynku nr (...) oraz rozpalenia przez mieszkańców budynku grilla, czym wywołał niepotrzebną czynności Policji w postaci podjęcia interwencji,

- z art. 66 § 1 k.w. bowiem w dniu 29 kwietnia 2012 r. w B. woj. (...) wezwał na interwencje w sprawie wyłączenia hydroforu znajdującego się w części wspólnej budynku nr (...) i braku wody w pionie Policję, czym wywołał niepotrzebną czynność Policji w postaci podjęcia interwencji,

- z art. 107 k.w. bowiem w czerwcu 2012 r. w B. woj. (...) w celu dokuczenia mieszkańcom budynku nr (...), złośliwie ich niepokoił w ten sposób, że uszkodził rurę kanalizacyjną wychodzącą z jego mieszkania, czym spowodował zalanie fekaliami piwnic budynku nr (...),

- z art. 107 k.w. w nieustalonym dniu pomiędzy wrześniem 2011r., ale przed dniem 03 sierpnia 2012 r. w B. woj. (...) w celu dokuczenia mieszkańcom budynku nr (...) złośliwie ich niepokoił robiąc mieszkańcom budynku nr (...) zdjęcia,

- z art. 124 § 1 k.w. bowiem w dniu 01 maja 2012 r. w B. woj. (...) uderzając siekierą dokonał uszkodzenia rury kanalizacyjnej i studzienki o wartości 200 zł, czym działał na szkodę mieszkańców budynku nr (...).

Zgodnie z art. 45 § 1 k.w. karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok; jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od popełnienia czynu. Wobec przedawnienia karalności przypisanych oskarżonemu wykroczeń, Sąd na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.o.w. umorzył postępowanie w tym zakresie. W zakresie wykroczenia z art. 124 § 1 k.w., którego również nastąpiło przedawnienie karalności, Sąd jako podstawę umorzenia postępowania przyjął art. 5 § 1 pkt 9 k.p.o.w. W zakresie tego czynu brak było bowiem żądania ścigania pochodzącego od osoby uprawnionej.

Sąd uniewinnił oskarżonego J. M. (1) od popełnienia czynów z art. 66 § 1 k.w. polegających na tym, że:

- w dniu 27 października 2011 r. wezwał on na interwencję Straż Pożarną, czym wywołał niepotrzebną czynność Straży Pożarnej w postaci podjęcia interwencji,

- w dniu 09 maja 2012 r. bezpodstawnie wezwał na interwencję Straż Pożarną, czym wywołał niepotrzebną czynność Straży Pożarnej w postaci podjęcia interwencji.

Zgromadzone w przedmiotowej sprawie dowody, nie wykazały bowiem, aby oskarżony tymi zachowaniami zrealizował znamion wykroczenia z art. 66 § 1 k.k.

Sąd zmienił kwalifikację prawną zarzucanego oskarżonemu czynu z art. 190a § 1 k.k. Prokurator zarzucił oskarżonemu popełnienie tego czynu w okresie od września 2010 r. do sierpnia 2012 r. Przepis art. 190a § 1 k.k. wszedł w życie 06 czerwca 2011 r. Przepis ten dodany został przez art. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o zmianie ustawy Kodeks karny (Dz. U. z 2011 r. Nr 72, poz. 381). Do dnia 06 czerwca 2011 r. stalking nie był penalizowany jako przestępstwo. Przed tą datą do walki z nękaniami wykorzystywane były przepisy kodeksu karnego np. art. 216 k.k., art. 212 k.k., art. 190 § 1 k.k. oraz kodeksu wykroczeń np. art. 107 k.w., art. 51 k.w. Zarówno przed dniem 06 czerwca 2011 r. jak i po tej dacie wobec oskarżonego były prowadzone postępowania o zachowania tożsame z tymi, które zostały ujęte przez prokuratora w opisie zarzucanego oskarżonemu czynu z art. 190a § 1 k.k., a które kwalifikowane były jako wykroczenia i za które oskarżony został ukarany. W zakresie zdarzeń, które miały miejsce po dniu 06 czerwca 2011 r. brak jest podstaw, aby kwalifikować je jako wyczerpujące znamiona stalkingu. W świetle art. 190a § 1 k.k. odpowiedzialności karnej podlega ten, kto przez uporczywe nękanie innej osoby lub osoby jej najbliższej wzbudza u niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia lub istotnie narusza jej prywatność. Zasadniczym zachowaniem wyrażającym czynność sprawczą tego przestępstwa jest zatem uporczywe nękanie, przez co należy rozumieć wielokrotne, powtarzające się prześladowanie, wyrażające się w podejmowaniu różnych naprzykrzających się czynności, których celem jest udęczenie, utrapienie, dokuczenie lub niepokojenie pokrzywdzonego albo jego osoby najbliższej. Negatywny stosunek sprawcy do pokrzywdzonego wzmocniony jest dodatkowo właściwością jego zachowania, zawierającą się w uporczywości nękania. Ustawodawca kryminalizuje zatem tylko takie zachowania odpowiadające nękaniami, które mają charakter długotrwały. O uporczywym zachowaniu się sprawcy świadczyć bowiem będzie z jednej strony jego szczególne nastawienie psychiczne, wyrażające się w nieustępliwości nękania, tj. trwaniu w swego rodzaju uporze, mimo próśb i upomnień pochodzących od pokrzywdzonego lub innych osób o zaprzestanie przedmiotowych zachowań, z drugiej natomiast strony - dłuższy upływ czasu, przez który sprawca je podejmuje. Skutkiem zachowania się sprawcy musi być wytworzenie u pokrzywdzonego uzasadnionego poczucia zagrożenia lub poczucia istotnego naruszenia jego prywatności (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 19 lutego 2014 r. II AKa 18/14, LEX nr 1439334, KZS 2014/7-8/98). Prawnie irrelevantne jest w kontekście strony podmiotowej tego przestępstwa, czy czyn sprawcy powodowany jest żywionym do pokrzywdzonego uczuciem miłości, nienawiści, chęcią dokuczenia mu, złośliwością czy chęcią zemsty (zob. M. Budyn-Kulik Kodeks karny. Komentarz do zmian wprowadzonych ustawą z dnia 25 lutego 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny Dz. U. z 2011 r. Nr 72, poz. 381, publ. LEX/el., 2011 nr 111327). Zachowanie oskarżonego względem jego sąsiadów – mieszkańców budynku nr (...) w B. nie spowodowało wytworzenia u S. P., E. P., J. K., M. K., T. B. i M. B. uzasadnionego poczucia zagrożenia lub poczucia istotnego naruszenia ich prywatności. V. P. i C. G. nie zamieszkiwały w budynku nr (...) od 2011 r. Oskarżony zachowywał się wobec sąsiadów złośliwie, dokuczał im. Biegli psychiatrzy z (...) Ośrodka (...) w G. w złożonej opinii wskazali, iż analizując dotychczasowe zachowanie oskarżonego, które było przedmiotem postępowania sądowego, można przyjąć, że wynikało ono z przejawianej postawy roszczeniowej i pniaczej wobec otoczenia jako przejawu występujących u oskarżonego patologicznych cech osobowości paranoicznej.

Jednocześnie Sąd z uwagi na to, iż wobec oskarżonego zostały przez Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wydane prawomocne wyroki w sprawach o wykroczenia: z art. 51 § 1 k.k. polegające na celowym i złośliwym trzaskaniu drzwiami w budynku nr (...) (wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 27 marca 2011 r. w sprawie sygn. akt IIW 1004/11 zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 26 czerwca 2012 r. w sprawie sygn. akt VI Ka 286/12 k. 326, 327,) z art. 107 k.w. polegające na złośliwym otwieraniu drzwi wejściowych do budynku nr (...) w B. (wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 01 grudnia 2011 r. w sprawie sygn. akt IIW 1005/11 k. 328) z art. 119 § 1 k.w. polegających na kradzieży klamki z okna pomieszczenia piwnicznego oraz parteru klatki schodowej budynku nr (...) w B. (wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 13 października 2011 r. w sprawie sygn. akt IIW 2569/10 zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie sygn. akt VI Ka 103/11 k. 329, 330), z art. 66 § 1 k.k. polegające na zgłoszeniu interwencji Policji i wywołaniu niepotrzebnej czynności funkcjonariuszy Policji w dniu 01 maja 2012 r., w dniu 24 kwietnia 2012 r. (wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 11 marca 2013 r. w sprawie sygn. akt IIW 2771/13 k. 333, wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia

29 kwietnia 2014 r. w sprawie sygn. akt IIW 2153/12 k. 334), z art. 124 § 1 k.k. polegający na zniszczeniu w dniu 25 kwietnia 2012 r. rury kamionkowej oraz cembrowiny stanowiących część instalacji odprowadzającej ścieki (wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie sygn. akt IIW 980/13 k. 340), a pokrzywdzeni nie podawali w niniejszej sprawie dat tożsamyh zachowań oskarżonego ujętych w opisie czynu z art. 190a § 1 k.k. i brak było możliwości na podstawie zgromadzonych w niniejszej sprawie dowodów jednoznacznego ustalenia tychże dat Sąd uznał, iż wskazane powyżej wyroki dotyczyły czynów ujętych przez prokuratora w opisie czynu z art. 190a § 1 k.k. i wyeliminował je z opisu przypisanych oskarżonemu wykroczeń. Prokurator zarzucając oskarżonemu czyn z art. 190a § 1 k.k. nie dysponował odpisami wskazanych wyżej wyroków w sprawach o wykroczenia.

Zachowaniem swoim oskarżony J. M. (1) zrealizował także znamiona występków:

- z art. 157 § 1 k.k. bowiem w dniu 04 czerwca 2012 r. w B. uderzając S. P. metalowymi nożycami w lewą rękę spowodował u w/w powstanie obrażeń ciała w postaci stłuczenia ręki lewej z następowym powikłaniem w postaci pourazowego zapalenia stawu międzypaliczkowego bliższego palca V tej ręki, które naruszyły czynności narządu ciała pokrzywdzonego S. P. na okres powyżej 7 dni,

- z art. 190 § 1 k.k. bowiem w dniu 31 lipca 2012 r. w B. groził V. P. pobiciem przy czym groźby te wywołały u w/w uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione. Sąd przyjął, iż oskarżony czynu tego dopuścił się w dniu 31 lipca 2012 r. nie zaś, jak wskazał to prokurator w akcie oskarżenia w dniu 01 sierpnia 2012 r. bowiem z dowodu z dokumentu w postaci protokołu wizji w terenie (k. 396) wynika, iż wizja ta miała miejsce w dniu 31 lipca 2012 r.

Występek opisany w art. 190 § 1 k.k. polega na groźeniu popełnieniem przestępstwa na szkodę innej osoby lub osoby dla niej najbliższej, jeżeli groźba ta wzbudza uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona. Na znamiona ustawowe tego przestępstwa składa się więc zachowanie sprawcy w postaci wyrażenia groźby popełnienia przestępstwa oraz subiektywne przeświadczenie pokrzywdzonego, że groźba ta może zostać spełniona. Dla bytu tego przestępstwa obie wskazane przesłanki muszą wystąpić łącznie. Pogląd ten wyrażony został w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 21.I.1998r, sygn. akt V KKN 19/97, Prok. i Pr. 1998/7-8/4, który Sąd Rejonowy w pełni podziela (podobnie Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 20 sierpnia 2009 r. II AKa 123/09, LEX nr 553860). Zachowanie oskarżonego J. M. (1) wobec V. P. wyczerpało pierwsze znamię ustawowe. Wypowiedział on bowiem w dniu 31 sierpnia 2012 r. w stosunku do pokrzywdzonej groźby pobicia. Oskarżony wypowiadał te groźby będąc z pokrzywdzoną oraz z rodzicami pokrzywdzonej E. P. i S. P. w konflikcie na tle wspólnego zamieszkiwania na posesji nr (...) w B.. Zachowanie oskarżonego wobec pokrzywdzonej w tym dniu cechowało się agresją. W przeszłości był on agresywny wobec matki i ojca pokrzywdzonej – jak wskazała E. P. zostali oni pobici przez oskarżonego. W dniu 04 czerwca 2012 r. oskarżony zaś spowodował uraz ręki S. P. uderzając go metalowymi nożycami .

Przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. jest przestępstwem materialnym. Do jego znamion zalicza się skutek zachowania sprawcy w postaci wzbudzenia uzasadnionej obawy, że groźba będzie spełniona. Jeżeli skutek przestępny w postaci uzasadnionej obawy u zagrożonego nie wystąpi, nie dochodzi wówczas do zrealizowania znamion tego przestępstwa. Ponadto, gdy sprawca nie działa z zamiarem kierunkowym nie dochodzi do popełnienia jakiegokolwiek przestępstwa, gdyż czyn taki nie jest zabroniony przez ustawę karną. Zauważyć należy, iż dla wypełnienia znamion przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. nie jest konieczne, aby sprawca miał zamiar rzeczywiście groźbę wykonać, ani też aby istniały obiektywne możliwości jej spełnienia. Sąd Najwyższy w swym orzecznictwie, które Sąd Rejonowy w pełni podziela, wielokrotnie podkreślał, iż znamię występkę z art. 190 § 1 k.k., polegające na wzbudzeniu w zagrożonym obawy spełnienia groźby, należy oceniać subiektywnie, z punktu widzenia zagrożonego. Wystarczy więc, aby groźba wzbudziła w zagrożonym przekonanie, że jest poważna i zachodzi prawdopodobieństwo jej ziszczenia. Przy ocenie tego znamienia nie jest istotne w jakim celu sprawca wypowiada groźby, lecz czy wzbudziły one istotnie u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę, że mogą być spełnione. Sama obawa musi istnieć obiektywnie, to znaczy zagrożony musi rzeczywiście bać się realizacji przestępstwa będącego przedmiotem groźby. Obawa musi również być uzasadniona, a więc zagrożony musi mieć realne podstawy do jej powzięcia. To znamię podlega tak samo udowodnieniu w postępowaniu karnym, jak i inne istotne okoliczności dla rozstrzygnięcia. (wyrok SN z 26.01.1973r, sygn. akt III KR 284/72, niepublikowany; wyrok SN z 27.IV.1990r, sygn. akt IV KR 69/90, PS 1993/5/84; wyrok SN z 17.IV.1997r, sygn. akt II KKN 171/96, Prok. i Pr.

1997/10/4; podobnie wyrok SA w Krakowie z dnia 17 grudnia 2008 r. II AKa 196/08 KZS 2009/2/35, Prok. i Pr. -wkl. 2009/7-8/41). Oskarżony niewątpliwie swoim zachowaniem wzbudził u pokrzywdzonej V. P. obawę, iż jego groźby zostaną spełnione. Oskarżony wypowiadał groźby pobicia V. P. podczas przeprowadzanej przez Inspektora Nadzoru Budowlanego na posesji nr (...) w B. wizji w terenie, czynił to w obecności uczestniczących w tej czynności osób. Jak podał świadek J. R., oskarżony wypowiadając groźby zachowywał się agresywnie. Już zatem w chwili wypowiedzienia groźb pokrzywdzona V. P. miała podstawy obawiać się, że oskarżony może swoje groźby zrealizować. Z zeznań V. P. nadto jednoznacznie wynika, iż boi się ona oskarżonego. Również z zeznań świadka M. B. oraz S. P. i E. P. wynika, iż pokrzywdzona boi się realizacji kierowanych do niej groźb przez oskarżonego. Nie bez znaczenia dla oceny istnienia po stronie pokrzywdzonej obawy realizacji wypowiedzianych przez oskarżonego wobec niej groźb pozostaje także, iż oskarżony J. M. (1) w przeszłości zachowywał się agresywnie wobec rodziców pokrzywdzonej oraz wobec pozostałych mieszkańców budynku.

Wina oskarżonego J. M. (1) nie budzi wątpliwości. Wobec oskarżonego nie zachodziły żadne okoliczności, które mogłyby rzutować na jego zawinienie.

W toku postępowania w przedmiotowej sprawie zachodziły wątpliwości co do poczytalności oskarżonego J. M. (1) w chwili popełnienia zarzucanych mu czynów. Sąd w związku z tym przeprowadził dowody z opinii sądowo – psychiatrycznych biegłych psychiatrów W. D. i P. M. oraz biegłej psycholog M. G., biegłych psychiatrów M. M. (2) i J. Ż.. Opinie wskazanych biegłych były sprzeczne. Sprzeczność w samej opinii (sprzeczność wewnętrzna) lub między dwiema albo większą liczbą opinii (sprzeczność zewnętrzna) zachodzi wówczas, gdy w jednej opinii, w dwóch albo większej ich liczbie, co do tych samych, istotnych okoliczności, dokonane zostały odmienne ustalenia, odmienne oceny albo też z przeprowadzonych takich samych czynności w opiniach tych sformułowane zostały odmienne wnioski (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 18 grudnia 2014 r. II AKa 152/14, LEX nr 1665123). Wskazani biegli wydając opinie sądowo – psychiatryczne w sprawie w istotnie różniący się sposób oceniali poczytalność oskarżonego w chwili popełnienia zarzucanych mu czynów. Nadto stanowisko biegłych psychiatrów W. D. i P. M. w zakresie konieczności zastosowania wobec oskarżonego środka zabezpieczającego w postaci internacki nie było jednoznaczne i stanowcze. Biegli nie potrafili w przekonujący sposób uzasadnić podstaw przyjętej przez nich niepoczytalności oskarżonego w chwili popełnienia zarzucanych mu czynów ani też zmieniającego się ich stanowiska w zakresie stanu zdrowia psychicznego oskarżonego uzasadniających jego internację. Z uwagi na to, iż pomiędzy opiniami wydanymi przez biegłych psychiatrów zachodziła sprzeczność w zakresie stanu zdrowia psychicznego oskarżonego J. M. (1) oraz jego poczytalności w chwili czynów, Sąd uzyskał opinię biegłych z (...) Ośrodka (...) w G. R. W. i E. L. (1). Biegły psychiatra R. W., posiada tytuł naukowy w dziedzinie psychiatrii. Nie wątpliwie nie tylko ten biegły ale także biegła E. L. (2) uczestnicząca w wydaniu opinii posiada niezbędną wiedzę oraz duże doświadczenie. Wskazuje na to treść opinii, w której biegli w sposób szczegółowy wskazali na poczynione ustalenia i wyciągnięte z nich wnioski w zakresie stanu zdrowia psychicznego oskarżonego. Opinię biegłych z (...) Ośrodka (...) w G. Sąd uznał za pełną i jasną i treść tejże opinii Sąd miał na uwadze dokonując rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie. Z opinii tej wynika, iż oskarżony J. M. (1) nie przejawia objawów choroby psychicznej czyli psychozy. Jego sprawność intelektualna jest prawidłowa, nie jest on upośledzony umysłowo ani otepiały. Nie stwierdzono u niego klinicznych objawów wskazujących na organiczne uszkodzenie (...). Przejawia patologię osobowości o charakterze osobowości paranoicznej, co nie ogranicza w znacznym stopniu ani nie znosi jego poczytalności w stosunku do zarzucanych mu czynów. W czasie popełnienia zarzucanych mu czynów oskarżony miał zachowaną zdolność rozpoznania ich znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem (nie zachodzą przesłanki z art. 31 § 1 i 2 k.k.).

Zamiar sprawcy przestępstwa jest faktem psychologicznym, więc należy go ustalać zarówno na podstawie przesłanek natury przedmiotowej, jak i przesłanek natury podmiotowej. Uwzględniając powyższe przyjąć należy, iż oskarżony J. M. (1) w zakresie zarówno czynu z art. 157 § 1 k.k. jak też i w zakresie czynu z art. 190 § 1 k.k. działał z winy umyślnej w zamiarze bezpośrednim. Oskarżony chciał bowiem dokonać tych czynów.

Stopień społecznej szkodliwości zarówno czynu z art. 157 § 1 k.k. jak i czynu z art. 190 § 1 k.k. Sąd ocenił jako znaczny. Dokonując oceny stopnia społecznej szkodliwości tychże czynów przypisanych oskarżonemu Sąd kierował się treścią art. 115 § 2 k.k. biorąc pod uwagę rodzaj i charakter naruszonych dóbr prawnych, rozmiary wyrządzonej szkody, sposób

i okoliczności popełnienia czynu, postać zamiaru, motywację towarzyszącą sprawcy, a zatem okoliczności związane z przypisanymi oskarżonemu czynami.

W zakresie czynu z art. 157 § 1 k.k. podkreślić należy, iż oskarżony uderzając pokrzywdzonego S. P. w rękę spowodował stłuczenie tej ręki z następowym powikłaniem w postaci pourazowego zapalenia stawu międzypaliczkowego bliższego palca V tej ręki. Skutki tego uderzenia były odczuwane przez pokrzywdzonego przez kilka miesięcy. W dniu 12 sierpnia 2012 r. lekarz stwierdził u pokrzywdzonego zapalenie stawu międzypaliczkowego bliższego palca V stłuczonej ręki. Stłuczenie ręki jakiego doznał pokrzywdzony było bolesne. Mimo, iż stosował on zalecone przez lekarza maści przeciwbólowe i przeciwzapalne, doszło do rozwinięcia się stanu zapalnego w stawie. Zapalenie stawu było również bolesne. Biegły lekarz L. K. (2) wskazał, iż zapalenie stawu prowadzi do zaburzenia funkcji stawu, zginania, prostowania, a przez to całej ręki. Zachowanie oskarżonego wobec S. P. niosło większe zagrożenie niż skutek, który wystąpił. Mógł bowiem J. M. (1), zadając uderzenie pokrzywdzonemu metalowymi nożycami, doprowadzić do złamania palców, czy też ręki pokrzywdzonego. Oskarżony nie miał żadnego powodu, aby zadać pokrzywdzonemu to uderzenie. S. P. chciał jedynie zapobiec otwarciu przez oskarżonego skrzynki elektrycznej i uszkodzeniu przewodów elektrycznych doprowadzających prąd do jego mieszania.

W zakresie czynu z art. 190 § 1 k.k. Sąd zaś miał na uwadze, iż oskarżony groził pokrzywdzonej V. P. spowodowaniem przestępstwa przeciwko jej zdrowiu, a więc jednemu z najważniejszych dóbr chronionych prawem, a nadto iż czynił to publicznie, będąc przy tym agresywnym. Przed takim zachowaniem nie powstrzymała oskarżonego nawet obecność na posesji urzędnika państwowego – Inspektora Nadzoru Budowlanego.

Sąd nie dopatrywał się wobec oskarżonego okoliczności obciążających.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod rozwagę dotychczasową niekaralność oskarżonego zważywszy na jego wiek.

Łącząc wymienione wyżej okoliczności z dyrektywami wymiaru kary z art. 53 §1 i 2 k.k., w szczególności stopniem społecznej szkodliwości czynów i znacznym stopniem winy oskarżonego, Sąd wymierzył oskarżonemu J. M. (1) za występki z art. 157 § 1 k.k., przy zastosowaniu art. 37a k.k., karę 10 miesięcy ograniczenia wolności wraz z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym zaś za występki z art. 190 § 1 k.k. kary 4 miesięcy ograniczenia wolności wraz z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. Sąd połączył orzeczone wobec oskarżonego J. M. (1) kary ograniczenia wolności i wymierzył mu karę łączną 11 miesięcy ograniczenia wolności wraz z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. Z uwagi na charakter występków, których dopuścił się oskarżony J. M. (1), Sąd nie znalazł podstaw, aby wymierzając karę łączną zastosować wobec niego zasadę absorpcji. Mając na uwadze, iż występki oskarżonego popełnione zostały w różnym czasie, godziły w różne dobra prawne, nie zachodziła tożsamość pokrzywdzonego, Sąd wymierzając karę łączną zastosował wobec J. M. (1) zasadę asperacji.

Mając na uwadze charakter przypisanych oskarżonemu występków Sąd uznał za celowe zarówno z punktu widzenia zapobiegawczo -wychowawczego oddziaływania na sprawcę, jak i usuwania czynników, które tkwiły u genezy występków, których dopuścił się oskarżony, na podstawie art. 34 § 3 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 2 k.k., zobowiązać oskarżonego J. M. (1) do przeproszenia na piśmie pokrzywdzonych S. P. i V. P..

Tak kary jednostkowe ograniczenia wolności orzeczone wobec oskarżonego J. M. (1), jak i kara łączna wymierzona oskarżonemu winny uświadomić oskarżonemu naganność jego postępowania oraz wdrożyć go do przestrzegania norm społecznych. Natomiast w zakresie prewencji generalnej, rozstrzygnięcia te zaspokoją społeczne poczucie sprawiedliwości i będą pozytywnie kształtować świadomość prawną społeczeństwa.

Sądowi nie są znane żadne okoliczności dotyczące stanu zdrowia oskarżonego czy też jego właściwości i warunków osobistych, które w chwili obecnej uzasadniałyby przekonanie, iż oskarżony nie wykona nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne.

Na podstawie art. 118 § 2 k.p.o.w. kosztami postępowania w zakresie w jakim postępowanie zostało umorzone oraz oskarżony J. M. (1) został uniewinniony od popełnienia zarzucanych mu czynów, zakwalifikowanych przez Sąd jako wykroczenia, należało obciążyć Skarb Państwa.

Oskarżony J. M. (1) ma 67 lat, jest emerytem, uzyskuje świadczenie w wysokości 415 złotych, nie posiada wartościowego majątku. Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego J. M. (1) od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych uznając, iż uiszczenie przez oskarżonego tychże kosztów byłoby dla niego zbyt uciążliwe.